

Dosarul nr. 2ra-1618/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. V.S. Midrigan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ina Revenco, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău, împotriva Inei Revenco cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 decembrie 2016 SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inei Revenco, cu concretizările ulterioare din 22 noiembrie 2017 (f.d.47), solicitând încasarea de la Ina Revenco în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 40938,34 de lei, pentru perioada decembrie 2014-aprilie 2017, încasarea de la Ina Revenco în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată suportate pentru plata taxei de stat în sumă de 1228, 15 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 6006 din 02 octombrie 2006, încheiat între S.A. „Termoelectrica” (anterior SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Reclamantul a indicat că din cauza neonorării obligațiilor de plată, la ziua de 10 noiembrie 2016 datoria Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău la consumul de energie termică constituia suma de 30262262,52 de lei, devenind debitorul SA „Termoelectrica”.

Totodată, a specificat că în rezultatul consumului de energie termică, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv energie termică, la

toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și respectiv au obligația de a achita în termen contravaloarea, conform facturilor primite.

Partea reclamantă a precizat că în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de o face pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către subconsumatorii restanți. La caz, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău nu a acționat în judecată, din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată, consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat-o în judecată nici pe Ina Revenco pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice acumulate. Astfel, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău a omis exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, prin ce s-a creat imposibilitatea achitării creanțelor față de SA „Termoelectrica”, cu riscul de a nu-și putea executa creanța. Pentru a evita ca la scadență debitorul să apară insolubil, legea acordă creditorilor anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului lor, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de măsuri este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului. În consecință, SA „Termoelectrica” pentru a evita consecințe prejudiciabile, este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor altor persoane prin acțiunea oblică, întrunind toate condițiile prevăzute la art.598-599 Cod civil, or, are un interes serios și legitim de a conserva creanța Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

Reclamantul a declarat că din informația din Registrul bunurilor imobile, rezultă că Ina Revenco este proprietarul apartamentului nr. 204, situat pe bd. Dacia nr.51/1, mun. Chișinău. În baza contului personal, deschis la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău pe numele pârâtei, ultima a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău și s-a încasat de la Ina Revenco în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău suma de 25866, 57 de lei cu titlu de datorie la consumul energiei termice pentru perioada decembrie 2014 - aprilie 2017; s-a încasat de la Ina Revenco în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în mărime de 776 de lei; în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au admis apelurile declarate de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău și Ina Revenco și s-a casat hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial

cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 și s-a încasat de la Ina Revenco în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău datoria la consumul energiei termice pentru perioada decembrie 2014 - aprilie 2017 în mărime de 25866, 57 de lei; s-a încasat de la Ina Revenco în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în mărime de 776 de lei; în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată; s-a respins ca neîntemeiată cerința Inei Revenco cu privire la încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3000 lei.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut că datoria Inei Revenco pentru consumul energiei termice pentru perioada decembrie 2014-aprilie 2017 constituie suma de 25866, 57 de lei, ce urmează a fi încasată în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.6 din Chișinău. Or, în luna aprilie 2017 datoria acumulată constituia suma de 42407,12 lei, iar în perioada martie 2016-aprilie 2017 s-a achitat suma de 16540, 55 de lei.

Concomitent instanța de apel a relevat că reclamantul a depus acțiunea în interiorul termenului de prescripție. Or, materialele cauzei atestă că reclamantul s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată la 20 decembrie 2016, solicitând încasarea sumei de 38065,06 lei pentru perioada 01 noiembrie 2001-01 martie 2016, iar ulterior la 22 noiembrie 2017 și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea sumei de 40938, 34 de lei pentru perioada decembrie 2014-aprilie 2017.

La fel, instanța de apel a menționat că Ina Revenco prin acțiunile sale de achitare a plăților lunare pentru serviciile prestate în perioada martie 2016-aprilie 2017 a întrerupt cursul prescripției extinctive.

La 16 mai 2018 Ina Revenco, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia, a declarat recurs împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu modificarea deciziilor contestate micșorând suma de la 25866, 57 de lei până la 4131, 31 de lei.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material, iar concluziile expuse sunt în contradicție cu circumstanțele reale ale cauzei.

Recurenta a opinat că instanțele de judecată au examinat superficial litigiul și au dat o apreciere arbitrară și greșită materialului probator anexat la dosar, nu s-au pronunțat justificat și amplu argumentat asupra tuturor aspectelor importante și cu trimitere la probele administrate.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 02 mai 2018, iar Ina Revenco, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia, a declarat recurs la 16 mai 2018, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ina Revenco, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ina Revenco, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ina Revenco, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ina Revenco, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia, împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru
Mariana Pitic